

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре славимо велики и дивни празник Ваведења Свете Богородице у храм, довођења у храм јерусалимски. Живот Свете Богородице је од почетка до краја једно велико и неисказано чудо Божије. Тако и њено рођење и њено Ваведење и цео њен живот до краја, и њено успење у Господу било је пропраћено разним знацима и чудесима. Њени родитељи свети Јоаким и Ана били су по свему побожни, вршили закон Божији али су имали једну велику муку у животу своје – били су бездетни, нису имали деце. А у то време бездетни супружници сматрали су се за велике грешнике. Били су презирани од осталих, ниподаштавани и запостављани. Они су осећали ту срамоту на себи и молили су се усрдно Богу да им Бог подари једно чедо а они ће га посветити Богу на службу, довешће га у храм и предати да служи Богу.

И у зрелим годинама када се нису ни надали они су добили једну ћерку Свету Богородицу, малу Марију и по завештању своје после три године довели су је у храм јерусалимски, из Назарета дошли са пријатељима, са сродницима, пуни радости и весеља, и своју малу ћерку предали су у храм да тамо живи, да се тамо васпитава. Њу је дочекао на уласку у храм свети Захарија отац Јована Претече, који је био и сродник Јоакима и Ане, и он је увео свету Дјеву у храм, и не само у храм као што је био обичај него мимо обичаја, дакле по чуду Божијем, по промислу Божијем, он је њу увео у светињу над светињама.

То је посебан део храма јерусалимског где су се чувале таблице завета и мана коју је Бог давао јеврејском народу за храну, и ковчег завета се чувао у томе делу светиња над

светињама. У тај део ни првосвештеник није могао да улази кад хоће него само једном годишње, а ево он сад мимо обичаја, мимо предања, уводи малу девојчицу Свету Дјеву Марију у ту светињу над светињама. Зашто? По промислу Божијем. Да се покаже од малена да је она изабрани сасуд Божији, да ће она бити та светиња над светињама која ће заменити старозаветну светињу над светињама и старозаветни храм јер ће она примити у себе Сина Божијега и родити нама Спаситеља Господ Исуса Христа.

Дакле, родитељи су испунили свој завет и аманет дат Богу, али питамо се зашто су они њу баш довели и предали у храм? Црквене песме говоре: довели су је тамо да се свештено васпитава. Да се васпитава у светињи Божијој и о светињи Божијој. И она је ту проживела, Света Марија, проживела је девет година у храму заиста васпитавајући се. А у чему је то васпитање било? У учењу да врши и слуша заповести Божије, да живи по вољи Божијој. И она је тај наук добро научила, проводила је време у молитви, у ручном раду, у смирењу, у послушању. Клонила се свега онога што је својствено деци. И тако је припремила себе за тај чудесни храм, за ту чудесну светињу над светињама која је примила у себе Господа Христа.

А да је заиста савладала ту науку показала је она када је свети архангел Гаврило донео благу вест и јавио јој да ће добити сина и надену му име Исус. Није знала ништа о томе али је рекла: „Ево слушкиње Господње нека ми буде по речи твојој.“ Чему се Света Дјева научила у храму? Да цео свој живот, све своје мисли, све своје радње, све своје жеље препусти вољи Божијој. Нека ми буде по речи Господњој, нека ми буде, а ја сам само слушкиња

Господња. И заиста она је целога жвота живела а да се није нигде истицала. Од ње је остало само четири речи, од њене науке, од Господа Христа четири јеванђеља а од Свете Богородице четири речи.

То је било када је Господ требао да учини прво чудо у Кани Галилејској, када је домаћину нестало вина на свадби и било га је срамота да то каже гостима својим, сватовима да нема вина. Није предвидео човек толико, било је много народа, и прилази Света Дјева чувши за то своме сину Господу Христу који је тада већ био пунолетан по људским законима а вечан по божанским законима, и саопштава му оно што је Он сигурно и знао – немају вина! А Господ мало необично рече: „Што је мени до тога.“ А Света Дјева рече слугама: „Што год вам каже учините.“ То је њено јеванђеље упућено тим слугама на свадби а упућено и свима нама браћо и сестре, свима хришћанима од првога до последњег. Где нас она упућује? Да испунимо све речи, сву науку коју је Господ Христос рекао. Све што вам каже учините!

То су њене речи које је она изговорила и које су записане у Светоме Писму, а њен живот је био пропраћен страдањима. Са малим младенцем морала је да бежи испред мача Иродова у Египат, заједно са Јосифом праведним. Даље, била је сведок када су њеног сина Господа Христа нападали, клеветали, вређали, чак када су га осудили и на крст разапели она је по његовим крстом била до краја, никада га није напуштала јер је њено мајчино срце састрадавало са њим као прободено, што је рекао Симеон Богопримац на Сретењу, да ће јој нож пробости срце. Значи туга, жалост за сином њеним. И тако Света Богородица је у свему браћо и сестре, учитељица

наша и пример наш како треба да живимо овде у овоме свету. Где треба да се васпитавамо? У храмовима Божијим. И нашу децу да водимо у храмове и да их учимо да тамо слушају реч Божију, закон Божији, заповести Божије. Не само да слушају него и по томе да живе, и ми и они. Јер само тако то ће бити угодно и Мајци Божијој Светој Богородици и Господу Христу и свим светитељима Божијим који су тако живот свој провели на земљи. А ми, ми ћемо живећи тако браћо и сестре по милости Божијој бити удостојени да нас Он прими у Царство своје небеско где сви светитељи Божији обитавају да и ми тамо са њима свима и са анђелима Божијим славимо Свету Богородицу и Господа нашега Исуса Христа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.

Срећан и Богом благословен данашњи дивни празник браћо и сестре.